

# РЕШЕНИЕ

№ 6964

гр. София, 12.11.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 25.10.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова**

**ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова**

**Петя Стоилова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **6474** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 09.04.2013 г., постановено по н.а.х.дело №8806/2012 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 99-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 13173/28.03.2012г., издадено от ВНД зам. началник отдел „ПП“ при СДВР, с което на С. Д. Д., за това, че на 07.03.2012г., около 14.55 часа, в [населено място], по [улица]управлявал лек автомобил „Мерцедес“ рег. [рег.номер на МПС] и на кръстовището с ул. „11-и август“, при приближаване към пешеходна пътека обозначена със знак Д17, не пропуска пресичащите пешеходци, с което нарушил чл.119 ал.1 от ЗДвП, поради което на основание чл.47 ал.2, вр.чл.47 ал.1 б."а", чл.53 от ЗАНН, чл.189 ал.4 от ЗДвП, з-д 13-1687/МВР/2010г. и чл.183 ал.4 т.1 от ЗДвП му е наложено наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от С. Д. Д., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП. Релевираните касационни основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения от въззивната инстанция, аргументирани в жалбата .

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в с.з. пред АС-София град и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Фактическата обстановка по делото е правилно установена от решаващия съд, като не е налице съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушение лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са направени след анализ на събраните по делото доказателства-показанията на св. показанията на св. П.- актосъставител и очевидец на нарушението, както и показанията на другия очевидец по установяване на нарушението- св.Г. /, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. Касационната инстанция споделя доводите на СРС относно липсата на съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и НП във връзка с фактическото и юридическо описание на извършеното нарушение и като намира за безпредметно да ги преповтаря, сочи само, че възраженията на касатора в тази насока са неоснователни. Неоснователно е и оплакването на касатора за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Доказателствената сила и стойност на показанията на разпитаните свидетели не е разколебана от обясненията на касатора, които освен доказателствено средство са и средство за защита. Отделно от това, съгласно чл.189, ал.2 от ЗДВП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН, не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че по делото не са събрани доказателства, които да внасят обосновано съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка и достоверността на показанията на разпитаните свидетели, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.04.2013 г., постановено по н.а.х.дело №8806/2012 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

:

ЧЛЕНОВЕ :